ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Τοῦ καθηγητοῦ κ. ΓΕΩΡΓ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπὸ τινος χρόνου εἰς τὸ ἰοστεφὲς ἄστυ, τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ἔγινεν ἰσχυρὸν ρεῦμα περὶ τὴν κοσμοθεωρίαν τοῦ πνευματισμοῦ. Ἐσχάτως εἰς τὴν πόλιν μας ἐκηρύχθη ὁ πνευματισμός, κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις ὅμως τῆς ἐπιστήμης, μεγάλος δέ θόρυβος ἐδημιουργήθη ἐνταῦθα περὶ τινα διάλεξιν, ὡς πρὸς τὸν πνευματισμόν.

Ὁ Πατραϊκὸς λαὸς ἔχεται τῶν παραδόσεων καὶ εἶναι λίαν συντηρητικῶν ἀρχῶν. Εὐλόγως ἐρωτοῦν πολλοί: Τί εἶναι τὰ καινούρια αὐτὰ δαιμόνια, τὰ ὁποῖα παρουσιάζουν εἰς τὴν πόλιν μας; Λέγουν ὅτι ὁ πνευματισμός μὲ τὴν ἐξέλιξίν του κατακτᾶ ἔδαφος. Θὰ ἠθέλαμεν λοιπὸν νὰ μάθωμεν, ποία ἡ σχέσις τοῦ πνευματισμοῦ μὲ τὸν χριστιανισμόν;

Ἐν πρώτοις ὁ πνευματισμὸς δὲν εἶναι τι νέον, ἀλλὰ πολὺ ἀρχαῖον. Ἔζησε πολλοὺς αἰῶνας π.Χ. ἐν Ἰνδίαις, Χαλδαίᾳ, Αἰγύπτῳ, Ἑλλάδι καὶ ἀλλαχοῦ. Παρουσιάσθη μὲ πολλὰς μορφὰς εἰς τὴν μετὰ χριστιανικὴν ἐποχὴν καὶ σήμερον ἐξ Ἀμερικῆς, χώρας τῶν παραδόξων, μεταπηδήσας εἰς Εὐρώπην, ἔλαβε τὸ ἔνδυμα τῆς συγχρόνου ἐπιστήμης. Ἡμεῖς πρὸς ἀποφυγὴν πολυλογίας καὶ συγχύσεως περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὸ αἴτημα: Ποία ἡ σχέσις χριστιανισμοῦ καὶ πνευματισμοῦ;

Ἡ ἀντιπαραβολὴ καὶ ὁ παραλληλισμὸς τούτων καθιστᾶ σαφῆ τὴν ἀπάντησιν.

1) Ὁ Χριστιανισμὸς ἀσπάζεται τὸ ὑπερφυσικόν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἥτις σαφῶς διατυποῦται ἐν ταῖς Ἁγίαις Γραφαῖς καὶ ἐν τῇ Ἱερᾷ Παραδόσει κατὰ τὴν ὀρθόδοξον ἀντίληψιν. Δέν ἀρνεῖται τὸ φυσικὸν στοιχεῖον, πάντως ὅμως τοῦτο ἐλλάμπεται ἀπὸ τὴν θείαν ἀκτινοβολίαν, ἥτις εὑρίσκεται ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ πνευματισμὸς στηρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τῆς φύσεως καὶ εἰς τὴν φυσικὴν συνείδησιν.

Εἰς τὰς σφαίρας ταύτας διαδηλοῦται, λέγουν οἱ πνευματισταί, τὸ θεῖον, τὸ ὁποῖον εἶναι διακεχυμένον εἰς τὸ σύμπαν, κατὰ τρόπον δηλαδὴ πανθεϊστικόν. Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι μία ἀπὸ τὰς πολλὰς θρησκείας, Βουδισμόν, Μωαμεθανισμόν. Βεβαίως ἡ καλυτέρα. Ταύτην ἀντικαθιστᾶ ὁ ἐπιστημονικὸς πνευματισμός. Δὲν εἶναι δὲ παράδοξον, ὅταν τις ἔλεγεν: Ὄχι ὅ,τι διδάσκουν οἱ παπάδες καὶ οἱ θεολόγοι, ἀλλὰ ὅ,τι σήμερον διδάσκει ἡ Ἐπιστήμη;

2) Ὁ Χριστιανισμὸς παραδέχεται ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἓν ἐκ τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος, ὁμοούσιος κατὰ πάντα πρὸς τὸν πατέρα καὶ ὅτι ἐνηνθρώπησεν ἐν χρόνῳ διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἐκτραπέντος ἀνθρώπου.

Ὁ πνευματισμὸς ἀρνεῖται τὴν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ, παραδέχεται ὅμως ὅτι ἦτο πνεῦμα μετενσαρκωθὲν. Ἡ μετενσάρκωσις, προϊὸν τῶν ἀρχαίων θρησκειῶν, ἀποτελεῖ ἓν τῶν βασικῶν ἄρθρων τοῦ πνευματισμοῦ. Οὕτω ὁ πνευματισμὸς ἐκ θεμελίων αἴρει τὸν χριστιανισμόν.

3) Ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου κατὰ τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν εἶναι ἔγχρονος. Ὁ ὁρατὸς κόσμος διεπλάσθη καὶ διεμορφώθη εἰς ἀλλεπαλλήλους χρονικὰς περιόδους. Ὁ μέγας Πατὴρ καὶ διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας Βασίλειος, ὁ ἐπικληθὲς οὐρανοφάντωρ, θαυμάσια διατρανοῖ τὴν δημιουργίαν καὶ οἱ διαπρύσιοι ἐκπρόσωποι τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν, διαπιστοῦν τὴν ἀλήθειαν. Τὸ ἐν τοῖς ἀνθρώποις κακὸν προιὸν τῆς ἐλευθέρας θελήσεως, κατ' ἐπήρειαν ὅμως τοῦ πονηροῦ πνεύματος, στιγματίζεται ἀπὸ τὰς Ἁγίας Γραφάς. Ἡ μετάνοια ἡ ἡλικρινὴς ὁδηγεῖ εἰς τὴν αἰωνίαν δόξαν. Τοὐναντίον ἡ ἐμμονὴ εἰς τὸ κακὸν μέχρι τελευταίας πνοῆς ἄγει εἰς τὴν ἀδοξίαν καὶ αἰωνίαν τιμωρίαν.

Ὁ πνευματισμὸς τὰ περὶ δημιουργίας τοῦ κόσμου θεωρεῖ παντελῶς παιδαριώδη, διακηρύττων ὅτι ὁ κόσμος εἶναι αἰώνιος.

Τὸ μεταθανάτιον κακὸν καὶ τὴν αἰωνίαν τιμωρίαν ἀπορρίπτει, παραδεχόμενος, ὥσπερ ἄλλοτε ὁ πολὺς Ὠριγένης, τὴν ἀποκατάστασιν τῶν πάντων, κατὰ τρόπον ὅμως ἰδιότυπον, δηλαδὴ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ κακοῦ διὰ τῶν ἀλλεπαλλήλων μετενσαρκώσεων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὸ θεῖον κατὰ τρόπον βεβαίως πανθεϊστικόν.

4) Τὰ θαύματα τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὡς καὶ τὰς ἐμφανίσεις τοῦ Ἰησοῦ, τὰ ὁποῖα ἀσπάζεται ἡ ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία καὶ ἀποδίδει εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ θείου παράγοντος, ὡς τοῦτο ὑπαγορεύουν αἱ Ἅγιαι Γραφαί, ὁ πνευματισμὸς δίδει εἰς αὐτὰ ὅλως ἰδίας ἐξηγήσεις καὶ τὰ ἀνάγει εἰς τὴν πνευματιστικὴν σφαῖραν.

Πρὸς ἀποφυγὴν χρονοτριβῆς, ὁ πνευματισμὸς ἀνατρέπει ἄρδην πάντα τὰ δόγματα τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἀφ' οὗ μάλιστα ὁ πνευματισμὸς ἐμφανίζεται μὲ ἰδίας τελετὰς καὶ μὲ τὰ περίφημα «μέντιουμ», τὰ ὁποῖα τελοῦν μυσταγωγίαν, ἀποτελεῖ πλέον θρησκείαν καὶ ὑπερθρησκείαν.

Αὐτὴ εἶναι ἐν ὀλίγοις ἡ σχέσις Χριστιανισμοῦ καὶ πνευματισμοῦ.

Μετὰ τὴν ἐξήγησιν καὶ διασάφησιν ταύτην ὡς πρὸς τὸν πνευματισμόν, ἐπιτρέπεται τις νὰ ἐρωτᾷ, ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι τις πνευματιστὴς καὶ συγχρόνως καλὸς χριστιανός; Ἡ πνευματιστὴς ἢ χριστιανός, ἡμεῖς ἀπαντῶμεν. Φωναί, κρότοι, χορὸς ἐπίπλων, μεσάζοντα νευρασθενῆ καὶ ψυχοπαθῆ, ὑπνωτισμός, ὑλοποιήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα ἀποδεικνύουν ἐπίδρασιν κούφων καὶ κατωτέρων πνευμάτων, ἄν μὴ τὴν ἐπήρειαν ἀπατεώνων ἀνθρώπων.

Ἡμεῖς ὄχι μόνον ἐκ μελετῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκ προσωπικῆς πείρας ἔχομεν πεισθῆ ὅτι οἱ ἀναμιγνυόμενοι ἀπὸ ψυχῆς εἰς πνευματιστικὰς συνεδριάσεις δὲν εὐσταθοῦν διανοητικῶς καὶ ὅτι φέρονται μοιραίως εἰς τὴν ἰδιάζουσαν ἐκείνην νευρασθένειαν, ἥτις ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἡμιπαραφροσύνην ἢ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν παραφροσύνην.

Μήπως ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι ὁ ὑγιὴς πνευματισμός, ἐκδηλούμενος μὲ ὅλην τὴν σοβαρότητά του ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας;

Ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ, ἐπικοινωνία μετὰ πνευμάτων ἀγαθῶν καὶ τῶν ἁγίων καὶ τῶν δικαίων, μουσικὴ ἁρμονία, θεσπεσία λογοτεχνία θεία καὶ ἐμπνευσμένη, ἀτμοσφαῖρα καθ' ὅλου ἐξαϋλωμένη, ἀποτελοῦν τοὺς χαρακτῆρας τῆς οὐρανίου θρησκείας, τῆς Χριστιανικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχομεν τὴν εὐτυχίαν ν' ἀνήκωμεν.

Διατὶ τότε νὰ στρεφώμεθα πρὸς τὸν πνευματισμόν, ὅστις εἶναι ὁ ὑπουλώτερος, ἀλλάσσων προσωπεῖα ἀναλόγως τῆς θρησκείας τῶν προσκυνητῶν του, ὁ δολιώτερος καὶ πανουργότερος ἐχθρὸς τῆς πίστεώς μας καὶ νὰ μὴ ἀνήκωμεν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν θρησκείαν μας, ἥτις μᾶς ἀνάγει σταθερῶς εἰς τοὺς Οὐρανούς;

ΓΕΩΡΓ. Α. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
Καθηγητὴς

Ἀγοράζω διάφορα παλαιὰ χαρτιὰ ψιλὰ—χονδρά, καθὼς καὶ βιβλία, ἀρχεῖα, τσιμεντοσακκοῦλες κλπ. Πληροφορίαι Κορίνθου 312 καὶ Κανακάρη 79, τηλέφ. 45—27.

Πατρινὰ ἡμερονύκτια

Στὰ πεταχτά

Αἰσθητὸ τὸ κρύο τὶς τελευταῖες ἡμέρες.

—Διαπεραστικὸ ἰδίως τὶς πρωϊνὲς καὶ τὶς νυκτερινὲς ὧρες.

—Τὰ παλτὰ ἐτέθησαν σὲ χρῆσι, ὅπως ἐπίσης καὶ τὰ βαρειὰ πουλόβερ.

=Οἱ πρῶτοι ὀρειβάτες ἀνερριχήθησαν προχθὲς στὴν κορυφὴ τοῦ Παναχαϊκοῦ.

—Βεβαίως ἀκόμη δὲν ἔπεσε χιόνι στὸ «Βωδιᾶ».

—Πάντως τὰ ἐνδιαφέροντα εἶναι καὶ τώρα πολλὰ γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τοὺς λάτρεις τῶν «ψηλῶν κορυφῶν».

=Θλῖψις καὶ κατήφεια στὶς τάξεις τῶν φιλάθλων ἀπὸ τὴν ἧττα τῆς Παναχαϊκῆς.

—Εὐχόμεθα τὴν Κυριακὴν νὰ ἀντιστραφῆ τὸ ἀποτέλεσμα, οὕτως ὥστε νὰ ἱκανοποιηθοῦν.

—Καὶ ἔτσι νὰ δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπαναληφθῆ καὶ γιὰ τρίτη φορὰ ὁ ἀγών.

=Ὁ νέος ἀριθμὸς τηλεφώνου τοῦ Σταθμοῦ Πρώτων Βοηθειῶν εἶναι 44—44.

—Θὰ διατηρηθῆ ὅμως καὶ ὁ παλαιὸς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.

=Μὲ ἰδιαίτερη ἐπιτυχία συνεχίζεται στὸ «Σέσιλ» ἡ ἐνδιαφέρουσα ἔκθεσις τοῦ ἐκλεκτοῦ Ἀθηναίου ζωγράφου κ. Λεων. Παπαδοπούλου.

—Ἡ ἔκθεσι αὐτὴ ποὺ συγκεντρώνει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλοτέχνων θὰ εἶναι ἀνοικτὴ ἕως καὶ τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ.

=Στὸν «Εἰσαγωγικό» τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα ἡ «Περιηγητικὴ Λέσχη Πατρῶν» ἔδωσε χορευτικὸ τέϊον ποὺ ἐσημείωσε λαμπρὴ ἐπιτυχία.

—Τὰ χορευτικὰ αὐτὰ τέϊα θὰ ἐπαναληφθοῦν.

=Σήμερα ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ἑορτάζουν τὰ 2)5 τῶν γυναικῶν.

—Οἱ Καῖτες, οἱ Κάθριν, οἱ Κατερίνες, τὰ Κατινάκια καὶ ὅλα τὰ ὑποκοριστικὰ αὐτῶν.

—Στὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης ποὺ ἐψάλη χθὲς ὁ Ἑσπερινὸς ἐσημειώθη μεγάλη κοσμοσυρροὴ πιστῶν.

=Ἐπιβάλλεται ὁ συχνότερος καθαρισμὸς τῶν διαφόρων κλιμάκων τῆς πόλεως.

—Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ πετοῦν φλοῦδες ἀπὸ μανδαρίνια καὶ πορτοκάλια, λεμονόκουπες καὶ ἄλλα ἀντικείμενα ποὺ μποροῦν νὰ προξενήσουν ἀτυχήματα στοὺς κατερχομένους.

—Ἄλλως τε δὲν εἶναι καὶ τὸ ἔξοδο μεγάλο.

—Ἕνας ὁδοκαθαριστὴς ἂς ἀποσπασθῆ γι' αὐτὴ τὴν ἐργασία.

Φαρμακεῖα

Διανυκτερεύοντα:

Καραμπᾶς Ἀθανάσιος Γούναρη 52, Καλλιβωκᾶς Κ. Κολοκοτρώνη 46.

Συνταγαὶ ΙΚΑ:

Γεωργαντόπουλος Ἰω. Ἀλεξ. Ὑψηλάντου 143, Πουλίδας Παν. Ἀγ. Ἀνδρέου 95, Κοντογιάννης Ἰωάννης Γούναρη 19, Θεοδωρόπουλος Ἀχιλ. Ἀγ. Νικολάου 37, Οἰκονόμου Ἀγγ. Κορίνθου 195, Κομνηνὸς Γεώργ. Στ. Βουλγάρεως 35.

ΓΟΝΕΙΣ, ΚΗΔΕΜΟΝΕΣ, ΜΑΘΗΤΑΙ

Τὰ Βιβλιοχαρτοπωλεῖα

Χ. καὶ Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ

ΠΑΤΡΑΙ — ΑΘΗΝΑΙ
Ἑρμοῦ 14 Λέκκα 12

Σᾶς ἀναμένουν διὰ τὴν προμήθειαν βιβλίων καὶ Σχολικῶν εἰδῶν καὶ σᾶς ὑπόσχονται πλήρη ἐξυπηρέτησιν.

ΝΕΑ ΓΕΝΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

Ἤρχισε λειτουργοῦσα ἐν Πάτραις ἡ νέα Γενικὴ Χειρουργικὴ Κλινικὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἰατροῦ Χειρουργοῦ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΥ

Ἐπὶ τῶν ὁδῶν ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ καὶ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 4

Στὶς πιὸ χαμηλὲς τιμὲς

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΑΚΚΟΝΤΕΩΝ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΣΥΣΚΕΥΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΟΤΟ-ΣΙΚΛΟ κλπ.

Μὲ δόσεις

Κατάστημα **"ΓΚΡΕΚΑ"**

ΑΦΟΙ Ι. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΙ · ΚΟΡΙΝΘΟΥ 244 ΠΑΤΡΑΙ · Τηλ. 26-78

ΓΚΡΕΚΑ

ΦΩΤΕΙΝΑΙ ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ

Εἰς ὅλας τὰς ἀποχρώσεις

ΚΩΝΣΤ. ΑΓΓ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ · ΜΑΙΖΩΝΟΣ 151Α ΤΗΛ. 47-30 · ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

ΚΟΣΜΟΣΥΡΡΟΗ μεγάλη τὴν Κυριακὴ τὸ βράδυ στὴ «Διακίδειο Σχολή». Ἡ αἴθουσα ἐγέμισε ἀσφυκτικά. Καὶ πάνω ἀπὸ πεντακόσια ἄτομα ἔφυγαν, χωρὶς νὰ μπορέσουν ν' ἀκούσουν τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. Ἠλία Βενέζη, ποὺ ἀνέπτυξε μὲ ξεχωριστὴ τέχνη, πνευματικότητα, στοχασμὸ καὶ γλαφυρότητα, τὸ ἐνδιαφέρον θέμα: «Τὰ Γράμματα καὶ ἡ Ἐποχή μας». Ἦταν συγκινητικὸ τὸ θέαμα νὰ βλέπῃς πρεσβύτες, ποὺ τὰ χρόνια τους ἦσαν διπλάσια τοῦ ὁμιλητῆ, νὰ στέκωνται ὄρθιοι καὶ νὰ τὸν ἀκοῦνε μὲ ἀφοσίωση καὶ προσήλωση προτοετῶν φοιτητῶν.

—Εἶμαι βαθειὰ συγκινημένος ἀπὸ αὐτό, μοῦ ἔλεγε ἀργότερα ὁ ἐκλεκτός μας πεζογράφος. Τὸ γνώριζα πὼς στὴν Πάτρα ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ποὺ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ πνευματικὰ ζητήματα. Αὐτὴ ὅμως ἡ κοσμοσυρροή, αὐτὴ ἡ προσήλωση καὶ αὐτὸς ὁ ἐνθουσιασμός, μὲ κάνουν νὰ πιστεύω ὅτι ἡ Πάτρα εἶναι πολύ, πάρα πολὺ ψηλὰ στὸν τομέα τῶν πνευματικῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἐνδιαφερόντων.

Εὐχαρίστησα τὸν κ. Βενέζη γιὰ τὰ λόγια του αὐτὰ ποὺ ἀποτελοῦν μιὰ ἀναγνώριση γιὰ ὅλους ἐκείνους ποὺ φροντίζουν νὰ ἔχουμε στὴν Πάτρα σχεδὸν κάθε ἑβδομάδα ἕνα ἐκλεκτὸ ὁμιλητὴ καὶ νὰ δημιουργοῦν ἔτσι ἐνδιαφέροντα πνευματικὰ καὶ σ' ἀνθρώπους ποὺ πρῶτα ἐπεδείκνυαν ἀδιαφορία.

Στὸν κ. Ἠλία Βενέζη ὑπεβλήθη ἡ παράκληση νὰ ξανάρθη στὴν πόλη μας. Καὶ ὁ δημιουργὸς τῆς «Γαλήνης» καὶ τῆς «Αἰολικῆς Γῆς» τὸ ὑπεσχέθη. Καὶ τοῦτο, γιατὶ τὸ προχθεσινὸ ἀκροατήριο τῆς «Διακιδείου» τοῦ πρόσφερε ἀνθοδέσμες λουλούδια, ἀπὸ τὴ γλάστρα τῆς ψυχῆς του.

***

ΕΛΑΒΑ μιὰ ἐπιστολὴ ἀπὸ ἀναγνώσση μας, σχετικῶς μὲ τὶς παραστάσεις τῶν «Περσῶν» στὸ Δημοτικὸ ἀπὸ τὸ «Πειραϊκὸ θέατρο»

«Κύριε «Πελοποννήσιε».

Σᾶς ἄκουσα, ποὺ συνιστοῦσατε νὰ πᾶμε νὰ δοῦμε τοὺς «Πέρσας», στὸ Δημοτικὸ θέατρο καὶ πῆρα καὶ τὴ σύζυγό μου καὶ τὴν κόρη μου, μαθήτρια τῶν τελευταίων τάξεων τοῦ Γυμνασίου. Δυστυχῶς ὅμως ἡ παράστασις δὲ μᾶς ἱκανοποίησε. Θεατρικὸς κριτικὸς δὲν εἶμαι. Οὔτε εἰδικὸς στὸ ἀνέβασμα τῶν ἀρχαίων Τραγωδιῶν. Ἔτυχε ὅμως νὰ μοῦ ἀρέσουν οἱ παραστάσεις τοῦ εἴδους αὐτοῦ καὶ ἔχω παρακολουθήσει σχεδὸν ὅλες τὶς παραστάσεις τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου τοῦ «Ὁμίλου Ἀρχαίας Τραγωδίας» τοῦ κ. Κωστῆ Λειβαδέα μερικὲς τοῦ Λίνου Καρζῆ, κλπ. Εἶδα ἐπίσης τοὺς «Πέρσας» μὲ τοὺς Γάλλους φοιτητὰς τῆς Σορβόνης, καθὼς καὶ ἐρασιτεχνικὲς καὶ μαθητικὲς παραστάσεις. Ἔτσι ἔχω μιὰ μικρὴ πεῖρα. Λοιπόν, ὁ ὅμιλος τοῦ «Πειραϊκοῦ θεάτρου» ὑστέρησε πολύ. Ἴσως γιατὶ ὁ χῶρος δὲν ἐπέτρεπε στὸ χορὸ νὰ κινηθῆ ὅπως θὰ ἔπρεπε, γιατὶ στὴν παράσταση ποὺ εἶδα ὁ χορὸς δὲν ἐκινεῖτο. Ἔκανε ὁ καθένας τὶς κινήσεις ὅπως τὸν βόλευε. Ὁ ρυθμὸς γρήγορος, συρτός, μονότονος. Οἱ φωνὲς βραχνὲς, κουρασμένες, μουντές, ἀκαθόριστες. Ὁ ἀγγελιοφόρος ἄτονος, μὲ φωνὴ σπασμένη, βραχνός, ἔδειχνε σημεῖα κοπόσεως φοβερῆς. Ὁ Δαρεῖος ὑπενθύμιζε περισσότερο τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστηθέντα Λάζαρον. Μὲ ἁρμενικὴν προφορὰν καὶ ὁ Ξέρξης, χωρὶς παλμόν, χωρὶς ἔντονο τὸ πάθος, χωρὶς τὸ αἴσθημα τοῦ χαμοῦ. Ἄσε ἡ μελοποίηση...ποὺ θύμιζε βυζαντινὸ ἐσπερινό... Ἔμαθα ὅτι οἱ περισσότεροι ἠθοποιοὶ ποὺ ἔλαβαν μέρος εἶναι μαθητὲς τῆς σχολῆς τοῦ κ. Ροντήρη. Αὐτὸ ὅμως δὲν μᾶς τὸ εἶπαν οὔτε αὐτοί, οὔτε ἐσεῖς στὰ «σημειώματά σας»

Γιατὶ τότε οἱ ἀπαιτήσεις μας θὰ ἦσαν περιωρισμένες στὰ πλαίσια τῶν ἐρασιτεχνικῶν παραστάσεων. Ἄλλη ὅμως παράσταση περιμέναμε νὰ δοῦμε.

Λέγεται, πὼς οἱ Πατρινοὶ κάτι ξέρουμε ἀπὸ θέατρο. Ἐσεῖς δὲν τὸ νομίζετε;

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Θεατρόφιλος».

Θὰ ἔπρεπε ν' ἀπολογηθῶ σύμφωνα μὲ τὸ γράμμα αὐτό. Ἀλλὰ λησμονᾶ ὁ ἀναγνώστης μου ὅτι κι' ἐγὼ σάν... Πελοποννήσιος εἶμαι καὶ Πατρινός; Συνυπογράφω λοιπὸν μαζί του

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΠΑΝΑΙΓΙΑΛΕΙΟΣ ΕΠΕΒΛΗΘΗ ΤΗΣ ΠΑΝΑΧΑΪΚΗΣ ΜΕ 1 — 0

8.000 ΦΙΛΑΘΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΓΙΟΝ

Ἡ θαυμασία προχθεσινὴ λιακάδα ἐπέτρεψεν εἰς τοὺς Πατρινοὺς νὰ ἐκδράμουν ἀπὸ ἐνωρὶς τὴν πρωΐαν εἰς Αἴγιον, ὅπου θὰ διεξήγετο τὸ «ντέρμπυ» τοῦ πρωταθλήματος μεταξὺ Παναχαϊκῆς καὶ Παναιγιαλείου. Μία ἀτελείωτος φάλαγξ αὐτοκινήτων, λεωφορείων καὶ φορτηγῶν ἐκινεῖτο πρὸς τὴν γείτονα πόλιν, ἐνῶ ἑκατοντάδες ἄλλοι ὑπομονετικοὶ φίλαθλοι ἐπροτίμησαν τὶς βέσπες. τὰ ποδήλατα καὶ τὰ μοτοσακό. Σπανίως ἡ ὁδὸς Πατρῶν—Ἀθηνῶν ἐγνώρισε τοιαύτην κίνησιν τροχοφόρων καὶ διὰ πρώτην ἴσως φορὰν οἱ κάτοικοι τῶν ἐνδιαμέσων χωρίων εἶδαν τόσα μοτοσακό..... νὰ ἔχουν ξεμείνη στὸ δρόμο.

Οἱ Πατρινοὶ φίλαθλοι μὲ ἐνθουσιασμὸν ὑπεστήριξαν προχθὲς τὴν πρωταθλήτριαν ὁμάδα τῆς Παναχαϊκῆς εἰς τὸν κρίσιμον ἀγῶνα της καὶ ἐστάθησαν πολύτιμοι συμπαραστάται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συναντήσεως. Δὲν θὰ ἦτο ἄδικον νὰ τονισθῆ ὅτι εἰς τὸ γραφικὸν στάδιον τοῦ Αἰγίου οἱ περισσότεροι τῶν 8 000 θεατῶν ἦσαν Πατρινοὶ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀκριβῶς ἔδιναν τὸν ἑορταστικὸν τόνον εἰς τὸν δύσκολον ἀγῶνα.

Παρ' ὅλα αὐτὰ οἱ φίλαθλοι τῶν Πατρῶν ἐπέπρωτο νὰ ἀναχωρήσουν ἀπὸ τὸ Αἴγιον ἀπογοητευμένοι, διότι ὁ Παναιγιάλειος ἐπέτυχε μίαν πολύτιμον νίκην μὲ 1—0, παρὰ τὰς ἀπεγνωσμένας προσπαθείας τῶν Πατρικῶν Παικτῶν.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Παναχαϊκῆς ὑπῆρξε προχθὲς ὄχι ἡ ἀναμενομενη καὶ μερικοὶ ἐκ τῶν παικτῶν της ὑστέρησαν καταπληκτικῶς. Ἡ ἄλλοτε θαυμασία ἐπιθετικὴ πεντὰς τῆς πρωταθλητρίας ἦτο ἀνύπαρκτος καὶ ἡ ἄμυνα μὲ σημαντικὰ κενὰ καὶ ἀσύνδετος, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀφίνη ἀκάλυπτα τὰ πλευρά της. Ἐν τούτοις ἡ Παναχαϊκὴ διετήρησε τὴν ὑπεροχὴν εἰς τὸ β' ἡμίχρονον καὶ τὸ δίκαιον ἀποτέλεσμα θὰ ἦτο ἴσως μία ἰσοπαλία.

Ὁ Παναιγιάλειος δὲν ἐνεφάνισε θαυμάσιον συγκρότημα καὶ μόνον μερικοὶ ἐκ τῶν ποδοσφαιριστῶν του ἔδειξαν ὅτι ἔχουν κάποιαν ἀξίαν. Ἰδιαίτερα τὰ δύο ἐξτρὲμ καὶ ὁ Σοφιανὸς ἐκράτησαν καλὰ τὰς θέσεις των καὶ ἦσαν οἱ κύριοι συντελεσταὶ τῆς νίκης τῆς ὁμάδος των. Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ ἔκπληξις τοῦ ἀγῶνος ὑπῆρξεν ἡ θαυμασία ἀπόδοσις τῶν παικτῶν τῆς ἀμύνης τοῦ Παναιγιαλείου, ὅπου ὁ ἀείθαλης Νικολαΐδης ἔδειξεν ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἄριστην φόρμαν.

Τὸ νικητήριον τέρμα ἐσημειώθη εἰς τὸ 41 λεπτὸν τοῦ α' ἡμιχρόνου, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ Βεναρδῆς τῆς Παναχαϊκῆς ἀπώλεσε μοναδικὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀνοίξῃ τὸ σκόρ. Περὶ τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος ὁ διαιτητὴς τῆς Ε.Π.Ο. κ. Γραμματικόπουλος παρέλειψε πέναλντυ εἰς βάρος τοῦ Νικολαΐδη.

Αἱ κυριώτεραι φάσεις τοῦ ἀγῶνος ἦσαν αἱ ἑξῆς:

17 λεπτὸν. Ὁ Σοφιανὸς δέχεται τὴν μπάλλα ἀπὸ τὸν Ἀγγελίνα καὶ εὑρισκόμενος εἰς καλὴν θέσιν σουτάρει χλιαρὰ εἰς χεῖρας τοῦ Δουργούτη.

18. Ὁ Ζιέμης τριπλάρει ὡραῖα τὸν Νικολαΐδην καὶ πασσάρει εἰς τὸν Βεναρδῆν, ὁ ὁποῖος χάνει μοναδικὴν εὐκαιρίαν ἀπὸ ἀποστάσεως τριῶν μέτρων.

19 Σύγχισις πρὸ τῆς ἑστίας τῆς Παναχαϊκῆς Ἰσχυρὸν σοῦτ κυνηγοῦ τοῦ Παναιγιαλείου βρίσκει τὴν δοκὸν καὶ καταλήγει ἄουτ.

23. Ἐπικίνδυνος κάθοδος τοῦ Ζιέμη ἀνακόπτεται ἀντικανονικῶς ὑπὸ τοῦ Νικολαΐδη. Ὁ διαιτητὴς καταλογίζει φάουλ, τὸ ὁποῖον κτυπᾶ ὁ Πατρώνης ἄουτ.

30. Ὡραιότατον εἰς ἐκτέλεσιν ἀνάποδον ψαλλίδι τοῦ Σοφιανοῦ ἐξέρχεται ἄουτ.

35. Ὁ Δουργούτης ἀποκρούει εἰς τὸ γάμα καλοχτυπημένη κεφαλιὰ τοῦ Χαλκιαδάκη.

41. Ὁ Σοφιανὸς κερδίζει κεφαλιὰ ἀπὸ τὸν Κεκᾶτο καὶ τροφοδοτεῖ τὸν Καλλίτσην, ὁ ὁποῖος μὲ ἰσχυρὸν γωνιακὸν σοῦτ σημειώνει τὸ μοναδικὸν τέρμα τοῦ ἀγῶνος.

59. Ὁ Δουργούτης ἀποκρούει μὲ ἑτοιμότητα ἰσχυρὸν σοῦτ τοῦ Καλλίτση.

72. Ὁ Ζιέμης προωθεῖται ταχύτατα πρὸς τὴν ἑστίαν τοῦ Παναιγιαλείου ἀλλὰ ἀνακόπτεται ἀντικανονικῶς, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μπλοκάρη τὴν μπάλλα ὁ Θεοδώρου.

80 Ἰσχυρὸν σοῦτ τοῦ Καλλίτση καταλήγει ἄουτ.

84. Ὁ Νικολαΐδης εἰς τὴν προσπάθειάν του νὰ ἀπομακρύνη τὴν μπάλλα ὑποπίπτει εἰς πέναλντυ, ἀλλὰ ὁ διαιτητὴς ἀγνοεῖ τὸ γεγονός. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Θεοδώρου γίνεται κάτοχος τῆς μπάλλας μὲ θαυματικὴν ἐκτίναξιν.

Αἱ συνθέσεις τῶν ὁμάδων:

Παναιγιάλειος: Θεοδώρου, Μαμασης, Νικολαΐδης, Τανίδης, Μαργαρίτης, Μακρῆς, Ἀγγελίνας, Καλλίτσης, Σοφιανὸς, Χαλκιαδάκης καὶ Ξένος.

Παναχαϊκή: Δουργούτης, Κορίκης, Κεκᾶτος, Γιαννιώτης, Πατρώνης, Ἀντωνᾶτος, Κολλιοβούρδας, Βεργίνης, Ζιέμης, Γιαννόπουλος καὶ Βεναρδῆς.

**Διαιτητ